

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/311/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217204740
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1217204740.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a. s., Olejkárska ul. č. 1, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, Nám. M. Benku č. 9-C1, Bratislava, proti žalovanej: J. F., R.. XX.XX.XXXX, D. I. B.. Č.. XX, D., o 70,70 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 28. apríla 2017, č. k. 21Csp/38/2017- 13, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa z r u š u j e vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 16,50 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku, ktorým nebola žalobcovi priznaná náhrada trov právneho zastúpenia a vec sa v tomto rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 70,70 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 16,50 eur a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť túto sumu žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaná dňa 21.03.2016 cestovala dopravným prostriedkom MHD - linkou č. 191 a na vyzvanie revízora sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Keďže žalovaná sa pri kontrole nepreukázala platným cestovným lístkom, je povinná zaplatiť cestovné 0,70 eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom vo výške 70,- eur v zmysle § 17 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z.z. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 70,70 eur. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a podľa § 257 C.s.p. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne: „Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu súd priznal voči neúspešnej žalovanej náhradu trov konania. Nakoľko je vyššie uvedená právna vec drobným sporom, súd v zmysle § 257 C.s.p. náhradu trov konania primerane znížil a to tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eur. Hoci si žalobca uplatnil okrem náhrady trov konania predstavujúcej zaplatený súdny poplatok aj trovy právneho zastúpenia vo výške 91,59 eur, čo predstavuje spolu trovy konania vo výške 108,09 eur (viac ako dvojnásobok dlžnej sumy), takéto trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke 70,70 eur, a teda je dôvodné náhradu trov konania v uvedenom rozsahu znížiť. Je tiež potrebné uviesť, že žalobca obdobné nároky uplatňuje vzorovou žalobou, v ktorej sú menené len identifikačné údaje žalovaného, dátum jazdy bez platného cestovného lístka a variabilný symbol. Príprava týchto žalôb je rutinná činnosť, nevyžadujúca žiadne odborné znalosti. Pokiaľ aj napriek tomu žalobca splnomocnil na prípravu žaloby advokáta, takýto postup je nanajvyš neúčelný a teda neúčelne sú vynaložené aj tým vzniknuté trovy.“

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalovanej uloží povinnosť nahradiť mu trovy konania v plnej výške. Uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď aplikoval ust. § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Toto ustanovenie totiž podľa žalobcu možno použiť iba v prípadoch, keď trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Okrem toho ust. § 257 C.s.p. umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa sporovej strane, ktorej inak vzniklo právo na náhradu trov konania, túto náhradu trov konania úplne alebo sčasti nepriznal. Súd prvej inštancie podľa žalobcu nevyhodnotil všetky relevantné skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné náhradu trov konania znížiť, prípadne nepriznať. V prejednávanej veci tomu tak nie je. Ďalej žalobca v odvolaní poukázal na to, že právo strany na zastupovanie advokátom nie je obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a žalobca, ktorý bol v drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia. Napokon uviedol, že trovy právneho zastúpenia vyčíslil v minimálnej výške podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z.

4. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba v napadnutých výrokoch zrušiť.

5. Žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie sťažnosťou. Z ust. § 239 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že sťažnosťou možno napadnúť uznesenie súdu prvej inštancie vydané súdnym úradníkom. Je síce pravda, že napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie majú charakter uznesenia, ale napadnutý rozsudok nevydal súdny úradník, ale zákonný sudca. Preto odvolací súd vychádzal v zmysle § 124 ods. 1 C.s.p. z toho, že žalobca podal odvolanie, ktoré iba nesprávne označil ako sťažnosť.

6. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Tento zákon neobsahuje ekvivalent k ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Súd prvej inštancie si toho bol evidentne vedomý, pretože výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 a § 257 C.s.p. Súd prvej inštancie však opomenul, že ust. § 257 C.s.p. neumožňuje nepriznať náhradu trov konania sčasti, resp. znížiť ju, ako tomu bolo za predchádzajúcej právnej úpravy (§ 150 ods. 1, 2 O.s.p.), ale umožňuje iba nepriznať náhradu trov konania v celom rozsahu za predpokladu, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Tak došlo k tomu, že súd prvej inštancie na jednej strane o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., teda podľa zásady úspechu a na druhej strane náhradu trov konania znížil podľa § 257 C.s.p., hoci toto ustanovenie zníženie náhrady trov konania nepripúšťa. V neposlednom rade súd prvej inštancie prehliadol, že z ust. § 262 ods. 1, 2 C.s.p. vyplýva, že v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, súd rozhodne iba o nároku na náhradu trov konania s tým, že o ich výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, ktoré vydá súdny úradník. Súd prvej inštancie v rozpore s tým napadnutým rozsudkom rozhodol aj o výške náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku.

7. Z toho vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny v napadnutých výrokoch, ktorými bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania 16,50 eur a nebola mu priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Preto odvolaciemu súdu nezostalo iné, než rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec v tomto rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ňom súd prvej inštancie rozhodne o nároku na náhradu trov konania a to tak, že buď úspešnému žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., alebo mu nárok na náhradu trov konania neprizná v zmysle § 257 C.s.p. za predpokladu, že bude preukázaná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa. Odvolací súd je toho názoru, že existencia takýchto dôvodov zatiaľ v konaní preukázaná nebola. Proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách konania bude prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ C.s.p.). Toto nové rozhodnutie vydá zákonný sudca, pretože súdny úradník nerozhoduje o nároku na náhradu trov konania, ale iba o ich výške. Ak súd prvej inštancie žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania, o ich výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

8. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

9. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 70,70 eur, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).